

พิจารณาร่างหลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกบาลีเปรียญตรี โท เอก
พ.ศ.๒๕๐๘ เป็นเจ้าคณะใหญ่หนกลาง และรักษาการเจ้า-
คณะใหญ่หนเหนือ-หนตะวันออก-หนใต้
วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๐๙ เป็นแม่กองงานพระธรรมทูต
วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๕ เป็นเจ้าคณะนครหลวง
กรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ยังมีตำแหน่งพิเศษที่สมเด็จฯ ดำรงอยู่เป็นประจำคือ

- ประธานกรรมการสงฆ์
- ประธานสภานายกสภาพระธรรมกถึก
- ประธานกรรมการอุปถัมภ์กิตติมศักดิ์มหากุศลคุณนรราช-
วิทยาลัย
- ประธานมูลนิธิธรรมมหาธาตุวิทยาลัย
- ประธานจิตตภาวันวิทยาลัย

ประสบการณ์ด้านต่างประเทศ

สมเด็จฯ นับเป็นพระเถระผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์จากการเดินทาง
ไปต่างประเทศมากองค์หนึ่ง ขณะเป็นพระธรรมวโรดม ท่านได้
เดินทางไปร่วมประชุมสังฆราชสังคายนา ณ ประเทศพม่า เมื่อ พ.ศ.๒๔๙๗
เดินทางไปประเทศศรีลังกากับสังฆนายกเมื่อคราวมิ่งงานฉลองพุทธ-
ชยันตีในประเทศนั้น เมื่อ พ.ศ.๒๔๙๙ แล้วเลยไปประเทศอินเดียด้วย
และเมื่อเป็นสมเด็จฯพระวันรัตแล้วก็ได้เดินทางไปเป็นประธานผูกพัทธ-
สีมา ณ วัดไทยพุทธคยา ในประเทศอินเดีย เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.
๒๕๐๘ แล้วเดินทางไปสังเกตการณ์พระศาสนาในประเทศเนปาล
เดินทางไปเป็นประธานผูกพัทธสีมาวัดเชตวันในประเทศมาเลเซีย
เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๑๐ เดินทางไปในงานพระราชทานเพลิง
ศพเจ้าคุณพระนิโครธรักษ์ ในประเทศมาเลเซีย เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม

พ.ศ.๒๕๑๑ เดินทางไปเยี่ยมวัดพุทธปทีป ณ กรุงลอนดอน ในประเทศอังกฤษ แล้วไปสังเกตการณ์พระศาสนาในประเทศเนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก เยอรมนี สวิต และอิตาลี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นผู้แทนคณะสงฆ์ไทยไปร่วมงานถวายพระเพลิงศพสมเด็จพระสังฆราชแห่งกัมพูชา เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๓ และเดินทางตามคำอาราธนาของสำนักงานข่าวสารอเมริกันแห่งประเทศไทยและคำอาราธนาของอุปัฏฐากวัดกัน ณ ประเทศไทย ให้ไปเยือนสหรัฐอเมริกาและสำนักงานวัดกัน ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี ตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๙ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๑๕

ผลงานด้านการประพันธ์

สมเด็จพระเจ้า เป็นพระเถระที่ทันสมัย สันต์ดีในการประพันธ์เป็นอย่างดี ปรากฏว่าท่านสนใจในการเขียนและงานประพันธ์ ชอบอ่านและสะสมหนังสือต่างๆ มาแต่เป็นสามเณร โดยเฉพาะหนังสือที่พิมพ์แจกเป็นที่ระลึกในงานศพ เคยเขียนบทความเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในวันสำคัญลงพิมพ์ในหน้าหนังสือพิมพ์ตั้งแต่สมัยหนังสือพิมพ์เดลิเมล์ โดยใช้ชื่อว่า ป. ปุณณสิริ และได้เขียนหนังสือขึ้นเล่มหนึ่งชื่อ “จดหมายสองพี่น้อง” เป็นที่ระลึกในการบำเพ็ญกุศลฌาปนกิจศพโยมมารดาเมื่อ พ.ศ.๒๔๙๔ ปรากฏว่ามีผู้สนใจกันมาก ชุมกันว่ามีลีลาในการเขียนดีมาก ต่อมาเมื่อ พ.ศ.๒๔๙๒ ภายหลังจากหายอาพาธหนักและพักฟื้นอยู่ที่พระวิหารทิศเหนือ (ทิศพระป่าเลไลยก์) ในวัดพระเชตุพนฯ ท่านได้เขียนหนังสือขึ้นอีกเล่มหนึ่ง โดยมีความประสงค์จะพิมพ์แจกในงานฉลองรูปหล่อของสมเด็จพระวันรัต (เพื่อน ดิสสทตฺต) ซึ่งเป็นสมเด็จพระอาจารย์และอดีตเจ้าอาวาสวัดพระเชตุพนฯ ตั้งชื่อหนังสือเล่มนั้นว่า “สันติวัน” ปรากฏว่าหนังสือ “สันติวัน” ได้รับความนิยมอย่างสูงและมีผู้ขอไปพิมพ์เผยแพร่หลายครั้ง